

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 27CoP/2/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3521202100
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Záhumenská
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3521202100.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Záhumenskej a sudkýň JUDr. Ľubice Bajzovej a Mgr. Martiny Trnavskej v právnej veci navrhovateľa V. Z., nar. dňa XX.XX.XXXX, bytom V. A. XXX, ako oprávneného z vyživovacej povinnosti, zastúpeného M. Z., nar. dňa XX.XX.XXXX, bytom V. A. XXX, proti otcovi O. Z., nar. dňa XX.XX.XXXX, bytom M. L., K. XXX, ako povinnému z vyživovacej povinnosti, právne zastúpenému B. C. O., advokátom so sídlom R. XX/XX, O. K., T.: XX XXX XXX, o zvýšenie vyživovacej povinnosti na plnoleté dieťa, na odvolanie povinného z vyživovacej povinnosti proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 16. septembra 2021, č.k. 9Pc/11/2021-78, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie potvrduje s tým, že zároveň sa týmto mení rozsudok Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 04.12.2014 č. k. 9P/114/2014-20.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Výrokom I. napadnutého rozsudku súd prvej inštancie uložil otcovi povinnosť prispievať na výživu navrhovateľa mesačne sumou 200,- eur vždy do 28. dňa v každom mesiaci vopred k rukám navrhovateľa počnúc dňom 07.07.2021. Výrokom II. nedoplatok na zročnom výživnom za dobu od 07.07.2021 do 16.09.2021 v celkovej sume 198,71 eur uložil odporcovi zaplatiť v mesačných splátkach po 100,- eur pod stratou výhody splátok. Výrokom III. navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal, aby súd zvýšil výživné určené otcovi naposledy vo výške 90,- eur na sumu 200,- eur mesačne. Uviedol, že od 02.09.2021 nastupuje na nadstavbové štúdium na Strednej odbornej škole U. do 1. ročníka na dvojročné denné štúdium v odbore podnikanie v remeslách a službách. Náklady na štúdium sú už dlhšiu dobu zvýšené, zvýšili sa aj náklady na oblečenie a hygienické potreby. Chodí tiež do autoškoly od 01.07.2021, celková cena kurzu je 600,- eur + kolok 33,- eur a 18% za lekársku prehliadku. Na pojednávaní doplnil návrh. Uviedol, že s otcom nie je v kontakte od svojho narodenia. Otec mu platí iba výživné 90,- eur, nič iné mu nekupuje. Zdravotný stav má dobrý, má bežné výdavky. Ukončil štúdium v odbore automechanik/opravár a robí si teraz maturitu. Bude chodiť denne dva roky do školy. Zvýšili sa mu výdavky, chodí s kamarátmi von, oblečenie sa snaží kupovať si za svoje peniaze, keď si nejako privyrobí. Býva s mamou a dvoma mladšími sestrami, ktoré ešte študujú. Mama robí nadčasy, aby mu dala nejaké peniaze. Otec sestier nežije s nimi v spoločnej domácnosti, platí výživné asi 200,- eur. Právne svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil ust. § 62 ods. 1 až 6, § 75 ods. 1, 2, § 78 ods. 1 až 3 Zákona o rodine. Rozhodol na základe výsledkov vykonaného dokazovania, z ktorého mal za preukázané, že navrhovateľ bol v čase poslednej úpravy výživného maloletý, navštevoval základnú školu. Chodil na tréningy futbalu, kde mal zvýšené výdavky na športové oblečenie, kopačky, loptu. Mal náklady spojené s návštevou školy. Jeho matka bola v tom čase na materskej dovolenke, poberala rodičovský príspevok

vo výške 203,20 eur a rodinné prídavky vo výške 70,56 eur. Mala dve ďalšie vyživovacie povinnosti, na tieto deti prispieval ich otec sumou 400,- eur mesačne. Navrhovateľ v júni 2021 ukončil strednú školu - učebný pomer, v súčasnosti pokračuje v dennom štúdiu, ktoré má byť ukončené maturitnou skúškou. Má bežné výdavky zodpovedajúceho jeho veku. Zdravotný stav má dobrý, zvýšeným nákladom je návšteva vodičského kurzu (celkový poplatok je vo výške cca 650,- eur). Ako uviedol navrhovateľ, snaží sa privyrobiť si i brigádne, aby si mohol kúpiť napríklad oblečenie. Jeho matka pracuje, dosahuje príjem 813,51 eur mesačne. Stále má ďalšie dve vyživovacie povinnosti, otec detí platí na tieto deti výživné vo výške 200,- eur mesačne. Matka navrhovateľa poberá na deti rodinné prídavky, iné dávky nepoberá. Nevlastní majetok väčšej hodnoty, má úspory v banke vo výške 2.128,94 eur. Otec v čase poslednej úpravy výživného podnikal, jeho príjem bol vo výške 600,- eur hrubého mesačne. Nemal inú vyživovaciu povinnosť. Žil sám, od jari do jesene aj spolu s mamou, ktorá mu na starostlivosť neprispievala. V súčasnosti otec stále podniká, podľa jeho vyjadrenia je jeho príjem 200,- až 500,- eur mesačne. Za rok 2020 mal podľa daňového priznania príjmy vo výške 8.942,25 eur a výdavky 5.365,35 eur. Od marca 2020 poberá v rámci projektu Prvej pomoci platby z Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, a to v roku 2021 (do júna) v priemernej výške 785,- eur. Pri zohľadnení najnižšej výšky ním uvádzaného príjmu 200,- eur, je jeho príjem vo výške 985,- eur mesačne. Je platiteľom úhrady za sociálnu službu pre svoju mamu vo výške 178,55 eur mesačne spolu so sestrou B. M.. Nemá žiadny nehnuteľný majetok. Vlastní tri motorové vozidlá, a to I. R. od 19.01.2009, Q. Q. od 12.02.2014 a A. Z. od 12.06.2020, jeden motocykel B. od 10.12.1998. Vozidlo A. kúpil podľa vlastného vyjadrenia za sumu 18.000,- eur ako nové, údajne si požičal peniaze od rodinných príslušníkov. Auto potrebuje k výkonu povolania. Na účte má zostatok 500,58 eur. Vychádzajúc zo všetkých uvedených skutočností súd prvej inštancie konštatoval, že na strane účastníkov došlo k zmene pomerov, ktorá odôvodňuje zvýšenie výživného. Považoval za potrebné uviesť, že od roku 2014 sa výživné neupravovalo, matka navrhovateľa návrh na zvýšenie výživného nepodávala. Za posledných sedem rokov sa preukázateľne zvýšili výdavky na uspokojovanie všetkých základných potrieb navrhovateľa, ako sú strava, ošatenie, hygienické potreby, keďže v súčasnosti je navrhovateľ už dospelý. Suma 90,- eur, ktorú otec na výživu navrhovateľa platí nemôže byť postačujúca ani na zaplatenie nevyhnutných bežných platieb. Pri určení výživného nie je možné brať do úvahy iba náklady na stravovanie, hygienu, ale i náklady na bývanie, štúdium. Matka navrhovateľovi kupovala počítač, zabezpečuje všetky jeho potreby, ako sú bývanie, pranie, stravovanie, oblečenie. Otec sa obmedzil iba na zaplatenie výživného a žiadny vzťah so synom neudržiava. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že je v tejto chvíli už bezpredmetné, z akého dôvodu došlo k tejto situácii, je však vždy predovšetkým na rodičovi, aby si budoval vzťah so svojím dieťaťom. Ak sa pritom žiadnym spôsobom nepodieľa na starostlivosti a obmedzí sa výlučne na platenie výživného, je potrebné, aby táto skutočnosť bola zohľadnená pri určení jeho výšky. Navrhovateľom navrhovaná suma výživného zodpovedá možnostiam oboch rodičov podieľať sa na výžive navrhovateľa a tiež jeho potrebám. Matka poskytuje navrhovateľovi predovšetkým praktickú starostlivosť (varí mu, kupuje veci, perie), pričom i tak je miera jej finančnej starostlivosti o navrhovateľa vyššia ako u otca. Pri zohľadnení, že príjem otca je vo výške 985,- eur (so zahrnutým príspevkom z úradu práce), tak po zaplatení sumy 200,- eur zostáva otcovi dostatok finančných prostriedkov na uspokojovanie vlastných potrieb. Matka takýto príjem nedosahuje, pričom ak by sa jej príjem rozdelil medzi štyri vyživované osoby po zohľadnení výživného, ktoré dostáva na dcéry, tak by príjem na člena rodiny bol iba vo výške 270,- eur (príjem + rodinné prídavky + výživné na dve deti delené 4 osobami). Nepochybne je tak životná úroveň členov rodiny nerovnaká. Otec je povinný podieľať sa aj na štandardných výdavkoch dieťaťa, ako je napríklad vodičský kurz a toto musí byť následne zahrnuté do výživného. Pri rozrátaní iba tohto výdavku je navrhovaná výška výživného plne primeraná. Zo sumy určeného výživného bude navrhovateľ schopný uhradiť svoje nevyhnutné finančné náklady za súčasného poskytovania starostlivosti zo strany svojej mamy. Súd prvej inštancie len na okraj uviedol, že finančná situácia otca nepochybne nemôže byť zlá, ak bol schopný si v čase krízy (keď sú mu vyplácané príspevky z úradu práce) kúpiť nové motorové vozidlo napriek tomu, že dve vozidlá vlastní. Ak by jeho finančná situácia nebola dobrá, takýto krok by neurobil a uspokojil by sa s vozidlami, aké vlastní. V tomto smere súd prvej inštancie poukázal na to, že podnikateľská činnosť má byť v zásade vykonávaná za účelom dosiahnutia zisku, a preto v prípade, ak sa zisk nedá dosiahnuť, bolo by pochopiteľné, ak by sa otec zamestnal a nepodnikal. Ako súd prvej inštancie zistil z množstva ponúk práce, otec by bol schopný v riadnom pracovnom pomere dosahovať podstatne vyšší príjem ako dosahuje podľa vlastného vyjadrenia v súčasnosti (minimálne 600,- eur v čistom). Za tejto situácie súd prvej inštancie návrhu navrhovateľa v celom rozsahu vyhovel a výživné zvýšil od podania návrhu, keďže pomery, ktoré sú v rozsudku deklarované boli rovnaké aj v tomto období. Tým došlo k zmene pôvodného rozhodnutia. Záverom konštatoval, že zvýšením výživného vznikol

otcovi dlh na výživnom za dobu od podania návrhu do doby rozhodnutia súdu, a to v celkovej sume 198,71 eur (25 dní júla 2021 vo výške 88,71 eur a za august 110,- eur; výživné za september 2021 ešte nie je splatné). Vzhľadom k jeho výške mu súd uložil povinnosť zaplatiť ho v primeraných splátkach po 100,- eur, nakoľko takéto splátky sú zodpovedajúce možnostiam otca. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 52 CMP.

2. Proti rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie otec navrhovateľa ako osoba povinná z vyživovacej povinnosti. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Dôvodil, že súdom určené výživné v sume 200,- eur mesačne nepovažuje za primerané, keďže nie je schopný ho v uvedenej výške platiť. Súdu prvej inštancie vytýkal, že sa dôsledne nezaoberal jeho výdavkami ani príjmami. Výdavky za rok 2021 vyčíslil spolu vo výške 844,83 eur s tým, že tieto predstavujú odvody do sociálnej poisťovne 180,99 eur/mes.; odvody do zdravotnej poisťovne 76,44 eur/mes.; elektrina 34 eur/mes.; teplo (uhlie) 70,- eur/mes.; úrazové poistenie 35,- eur/mes.; internet 12,- eur/mes.; výživné na syna V. 90,- eur/mes.; doplatok na sociálne služby na matku Q. Z. (súčasne ubytovaná v zariadení sociálnych služieb v M. L.) 96,40 eur/mes.; lieky na matku cca 20,- eur/mes.; strava cca 150,- eur/mes.; cestovanie do práce (pohonné hmoty) cca 50,- eur/mes.; oblečenie (osobné + pracovné) cca 30,- eur/mes. Pokiaľ sa jedná o príjmy za rok 2021 uviedol, že počas prvého polroku 2021 poberal štátnu podporu. Za prvý polrok 2021 je to spolu 4.710 eur, teda mesačne od 01. 01. 2021 do 30. 06. 2021 mal príjem 785 eur. Od 01. 07. 2021 naďalej pobera štátnu podporu, avšak už v nižšej sume. Za tretí štvrťrok 2021 obdržal štátnu podporu v celkovej výške 840,- eur. V tomto období bol jeho príjem z podnikania v sume 1.500,- eur. Spolu teda za tretí štvrťrok 2021 obdržal sumu 2.340 eur, čo mesačne činí sumu 780,- eur. Z uvedeného vyplýva, že jeho mesačné výdavky prevyšujú jeho mesačné príjmy. Sú teda obdobia, kedy mu jeho matka požičiava finančné prostriedky, ktoré jej potom naspäť vypláca. Ďalej poukazoval, pokiaľ sa týka motorových vozidiel, na to, že ide o nové vozidlo, ktoré si kúpil na pôžičku, nakoľko jeho predchádzajúce auto už nebolo prevádzkyschopné. Na aute je závislý, chodí na rôzne miesta, ako živnostník sa neustále musí presúvať za prácou z miesta na miesto. Na predmetné auto si musel požičať peniaze. Keďže nie je schopný v súčasnosti splácať predmetnú pôžičku, dohodol sa s veriteľom na odklade jej splatenia.

3. Navrhovateľ v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu uviedol, že naďalej trvá na zvýšenom výživnom, žiada, aby otec mu prispel polovicou na vodičský preukaz, pretože všetky náklady musela hradiť zo svojich naštrených financií matka. Jeho ďalšími výdavkami sú internet 14,82 eur, poisťka 13,27 eur/mes., cestovné do školy 1,14 eur/deň, poplatok za komunálny odpad 23,- eur/rok, poplatok za kurz prvej pomoci bol 15,- eur, za vystavenie vodičského preukazu 6,50 eur. Poukazoval na to, že otec vlastní 3 autá, na všetky si platí zákonné poisťky, motoruku a strelnú zbraň, pričom navrhovateľovi nechce prispieť na vodičský kurz. Matka mala vyšší príjem z dôvodu nadčasov, za ktoré mala odmeny, ktoré už v súčasnosti nie sú a už ani samotné nadčasy sa nerobia.

4. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 65 a § 66 CMP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdiť.

5. Súd prvej inštancie vzal do úvahy všetky skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov vyplynuli, neopomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo, výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 až 194 CSP. Pri rozhodovaní súd prvej inštancie použil správny právny predpis, správne ho vyložil a na daný skutkový stav ho aj správne aplikoval. Odvolací súd sa preto stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie a z tohto dôvodu si odvolací súd aj osvojil dôvody napadnutého rozhodnutia, v celom rozsahu na ne poukazuje v zmysle § 387 ods. 2 CSP.

6. Podľa § 62 ods. 1, 2, 5 zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

7. Podľa ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Pri rozhodovaní o zmene výživného treba porovnať okolnosti dôležité pre určenie výživného tak v čase skoršieho rozhodnutia, ako aj v čase nového rozhodnutia. Zmenou pomerov sa rozumie výrazná zmena tých okolností (či už na strane oprávneného alebo povinného), ktoré boli podkladom predchádzajúceho rozhodnutia súdu o výživnom.

8. Každý rodič má povinnosť v prvom rade zabezpečiť výživu svojho dieťaťa a až následne má právo využiť zostávajúce prostriedky na uspokojovanie svojich vlastných potrieb, pričom zákon nerozlišuje, či ide o nevyhnutné životné potreby rodiča alebo iné potreby. Pre posúdenie schopností, možností rodiča v zmysle ustanovenia § 75 ods. 1 Zákona o rodine nie sú rozhodujúce jeho skutočné zárobkové, prípadne majetkové pomery, ale reálne zárobkové a majetkové možnosti dané jeho fyzickým stavom, nadaním, množstvom získaných vedomostí a pracovných skúseností. Priznané výživné v prípade, ak sa zmenia pomery, možno vychádzajúc z ustanovenia § 78 ods. 1 Zákona o rodine zmeniť, pretože nie je rozhodnutím nemenným. Plynutím času môže nastať zmena pomerov tak na strane detí v dôsledku pribúdajúceho veku, zvyšovania nákladov na zabezpečenie odôvodnených potrieb ako aj na strane rodičov, a to zvýšením alebo znížením príjmov, prípadne existenciou iných okolností, ktoré môžu mať zásadný vplyv pri posudzovaní, či k zmene pomerov na strane, či už rodičov alebo dieťaťa došlo. Pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov podľa § 78 ods. 3 Zákona o rodine.

9. V prejednávanej veci sa navrhovateľ domáhal zvýšenia vyživovacej povinnosti z dôvodu, že nastúpil do 1. ročníka dvojročného nadstavbového denného štúdia na Strednej odbornej škole U.K., pričom náklady na štúdium sú už dlhšiu dobu zvýšené, zvýšili sa aj náklady na oblečenie a hygienické potreby, zvýšili sa potreby v súvislosti s návštevou autoškoly. Súd prvej inštancie preto správne zameral svoje dokazovanie na porovnanie zmeny pomerov na strane navrhovateľa ako oprávnenej osoby a na strane otca ako povinnej osoby. Správne potom v konečnom dôsledku rozhodol, keď zvýšil vyživovaciu povinnosť otca na navrhovateľa zo sumy 90 eur mesačne na sumu 200 eur mesačne, s účinnosťou od 07.07.2021. Odvolací súd preskúmaním veci dospel teda zhodne so súdom prvej inštancie k záveru, že návrh navrhovateľa na zvýšenie vyživovacej povinnosti otca je dôvodný. Z dokazovania vykonaného pred súdom prvej inštancie vyplýva, že o vyživovacej povinnosti otca vo vzťahu k navrhovateľovi naposledy rozhodol Okresný súd Nové Mesto nad Váhom rozsudkom zo dňa 04.12.2014 č.k. 9P/114/2014-20. Od poslednej úpravy výživného na navrhovateľa ubehlo tak viac ako 7 rokov a je nepochybné, že od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti sa pomery na strane navrhovateľa podstatne zmenili, pretože v súčasnosti má 18 rokov, je študentom dvojročného nadstavbového štúdia na Strednej odbornej škole U.. Je zrejmé, že nastala podstatná zmena pomerov na strane navrhovateľa, a to s ohľadom na celkový vývoj životných nákladov a zabezpečenie odôvodnených potrieb navrhovateľa, keď jednak navštevuje strednú odbornú školu, čím sa nesporne zásadne zvýšili jeho náklady v porovnaní s tým, keď bol žiakom základnej školy v čase poslednej úpravy výživného. Zvýšili sa mu náklady nielen v súvislosti so školskými pomôckami, ale aj so stravou, oblečením, obuvou, hygienou, mimoškolskými aktivitami a ďalšími odôvodnenými potrebami. Došlo tak k zvýšeniu výdavkov navrhovateľa jednak z objektívneho dôvodu všeobecne známej skutočnosti zvýšenia životných nákladov (cien tovarov a služieb) a jednak zo subjektívnych dôvodov, a to fyzického, fyziologického, kultúrneho a psychického rastu, keď je navrhovateľ plnoletý, došlo u neho k fyzickému rastu, dospievaniu, ktoré býva spojené nielen s nákladmi na stravu, bežné ošatenie, mimoškolské aktivity a ďalšie potreby, ale ktoré sa prejavili aj vo zvýšených nákladoch na výživu. Už len tieto osvedčené skutočnosti sú dôvodom pre zvýšenie výživného zo strany otca. Zmena štúdia je rozhodovacou praxou všeobecne prijímaná za zmenu pomerov odôvodňujúcich zvýšenie vyživovacej povinnosti a výdavky spojené so vzdelaním, na ktorom by mal mať aj otec ako osoba povinná výživou prioritný záujem, sú natoľko zrejmou položkou, že na ne treba bez pochyby prihliadať. Vyživovacia povinnosť otca k navrhovateľovi ako k plnoletému dieťaťu, ktoré sa pripravuje štúdiom na strednej škole na svoje budúce povolanie, teda dieťaťu, ktoré nie je schopné samo sa živiť, tak naďalej trvá. Pokiaľ ide o pomery na strane otca navrhovateľa ako osoby povinnej z vyživovacej povinnosti, tento v čase poslednej úpravy vyživovacej povinnosti dosahoval ako živnostník príjem 600,- eur brutto. Žiadnu inú vyživovaciu povinnosť okrem navrhovateľa nemal. V súčasnej dobe naďalej podniká, pričom ako svoj príjem uvádza 200,- až 500,- eur mesačne. Od marca 2020 poberal v rámci projektu Prvej pomoci platby z Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v priemere 785,- eur. Súd prvej inštancie tak zohľadnil najnižšiu výšku jeho uvádzaného príjmu 200,- eur a jeho príjem 785,- eur, t.j. spolu 985,- eur mesačne. Zohľadnil skutočnosť, že je platiteľom úhrady za sociálnu službu pre svoju mamu vo výške 178,55 eur mesačne spolu so svojou sestrou (t.j. 1-icu z tejto úhrady). Konštatoval, že otec vlastní 3 motorové vozidlá, pričom vozidlo A. kúpil za sumu 18.000,- eur ako nové a údajne

si peniaze požičal od rodinných príslušníkov. Vzhľadom na uvedené skutočnosti mal za to, že je v možnostiach a schopnostiach otca platiť zvýšené výživné na navrhovateľa vo výške 200,- eur mesačne s poukazom na jeho odôvodnené a nevyhnutné životné potreby. Navrhovateľ neprezentoval žiadne také výdavky, ktoré by boli nadštandardnými a presahovali by rámec ich opodstatnenosti a dôvodnosti. Matka navrhovateľa poskytuje navrhovateľovi bývanie a nepochybne čiastočne aj osobnú starostlivosť, hoc je navrhovateľ plnoletý. Nepochybne musí matka navrhovateľovi prispievať na jeho potreby aj finančne, pretože výživné od otca vo výške 90,- eur mesačne, ale ani výživné vo výške novoupravenej 200,- eur mesačne jeho potreby ani zďaleka nepokryjú. Nezanedbateľnou skutočnosťou je, že otec nad rámec výživného navrhovateľovi neprispieva, nestretáva sa s ním, čím mu neposkytuje ani vecné plnenia. Z uvedených dôvodov je potom výživné od otca vo výške 200,- eur mesačne adekvátne odôvodneným potrebám navrhovateľa, a to jeho potrebám bývania, stravovania, obliekania, hygieny, ale aj kultúrneho vyžitia a najmä nadstavbového štúdia na strednej odbornej škole.

10. Odvolací súd vychádzajúc z obsahu spisového materiálu a doposiaľ vykonaného dokazovania preskúmal odôvodnené potreby na strane navrhovateľa, ako aj pomery otca ako povinnej osoby, ich zmenu oproti času, kedy bola vyživovacia povinnosť v prospech navrhovateľa naposledy upravovaná, a to z hľadiska vyššie uvedených určujúcich zákonných kritérií a plne sa identifikoval so záverom súdom prvej inštancie, že otcovi zvýšené výživné na sumu 200,- eur mesačne s týmito plne korešponduje. Predovšetkým posudzovať dôvodnosť odvolania bolo potrebné vo svetle skutočností, že pozitívny vývoj vyživovacej povinnosti otca tu nie je zaznamenaný od doby, kedy bolo v prospech navrhovateľa výživné určené ešte v roku 2014 vo výške 90,- eur (kedy navrhovateľ bol ešte len žiakom základnej školy).

11. Pokiaľ ide o odvolaciu námietku otca ako osoby povinnej vyživovacou povinnosťou, že na kúpu vozidla si musel požičať peniaze, uvedenú skutočnosť nijakým spôsobom súdu nepreukázal žiadnymi relevantnými dôkazmi. Pokiaľ navrhovateľ v odvolaní poukazoval na to, že jeho mesačné výdavky prevyšujú mesačné príjmy a sú obdobia, keď mu jeho matka požičiava finančné prostriedky, tieto skutočnosti sú v rozpore s tým, že vzhľadom na finančnú situáciu jeho matky platí úhrady za sociálnu službu pre svoju matku spolu so svojou sestrou. Pokiaľ otec prezentoval, že má výdavky na elektrinu, teplo, internet, stravu, cestovné do práce, oblečenie, odvolací súd považuje za potrebné dať do pozornosti, že obdobné výdavky na tieto základné potreby má aj navrhovateľ.

12. Odvolací súd sa potom na základe takto zisteného skutkového stavu veci stotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie, pokiaľ zvýšil vyživovaciu povinnosť osobe povinnej výživou na navrhovateľa z doterajších 90,- eur na sumu 200,- eur mesačne s účinnosťou od 07.07.2021, keď bol toho názoru, že takto stanovená výška vyživovacej povinnosti zodpovedá preukázaným odôvodneným potrebám navrhovateľa, ako aj možnostiam, schopnostiam a majetkovým pomerom osoby povinnej výživou.

13. Preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil s tým, že tento vo výroku I. len doplnil o konštatovanie, že predmetnou zmenou vyživovacej povinnosti otca sa mení predchádzajúci rozsudok, ktorým bola naposledy upravená vyživovacia povinnosť otca na navrhovateľa.

14. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 52 CMP. Ide o mimosporové konanie, pre ktoré platí zásada, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Každý z účastníkov si teda sám znáša trovy, ktoré v konaní platil.

15. Rozhodnutie bolo senátom Krajského súdu v Trenčíne prijaté pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).